

DECIZIA nr.264/09.05.2017
privind solutionarea contestatiei formulata
de S.C. X S.R.L.,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 11515/15.03.2017

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii 2 a fost sesizata de Administratia Sector 4 a Finantelor Publice, cu adresa nr.X/13.03.2017, inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.X/15.03.2017, completata cu adresele nr.X/24.03.2017, nr.X/04.04.2017 si nr.X/28.04.2017, inregistrate la D.G.R.F.P.B sub nr.X/29.03.2017, nr.X/06.04.2017 si nr.X/03.05.2017 cu privire la contestatia formulata de S.C. X S.R.L., CUI X, inregistrata la O.N.R.C. sub nr.X/18.09.2002, cu sediul in Bucuresti, Bd. X, nr. X, bl.X, sc.X, et.X, ap.X, Sector 4, prin imputernicit Cabinet de avocat "X" cu sediul in Bucuresti, Bd. X, nr.X, ap.X, et.X, Sector 3.

Obiectul contestatiei remisa prin posta la data de 10.02.2017 si inregistrata la Administratia Sector 4 a Finantelor Publice sub nr.X/08.03.2017, il constituie Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2011 nr.D/20.10.2016 (D), prin care s-a stabilit T.V.A. in suma de S lei.

Constatand ca, in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 269, art. 270, art. 272 alin.(2) din Codul de procedura fiscala, aprobata prin Legea nr. 207/2015, coroborate cu pct. 3.6 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de societatea **X S.R.L.**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin adresa inregistrata la Administratia Sector 4 a Finantelor Publice sub nr. MBS4/REG/X/08.03.2017, societatea **X S.R.L.** contesta Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2011, invocand in sustinere urmatoarele:

- decizia de impunere din oficiu nr.D a fost emisa pentru neinregistrarea declaratiei 300 referitoare la decontul lunar de TVA, desi societatea a inregistrat declaratia 300 sub nr.Z din 22.02.2011;

- decizia de impunere din oficiu a fost emisa in mod eronat de catre AS4FP atata timp cat societatea a depus decontul de TVA aferent lunii ianuarie 2011, organul fiscal acordand numar de inregistrare pe decontul de TVA prin aplicarea stampilei, iar potrivit extrasului de cont aferent perioadei 31.01.2011 – 28.02.2011 societatea a achitat suma de S1 lei cu titlu de TVA. Desi decontul de TVA aferent lunii decembrie 2011 a fost depus de societate si nu avea debit neachitat reprezentand TVA, organul fiscal a emis decizia de impunere din oficiu pentru o

suma de 60 ori mai mare decat cea datorata, trecand in mod nelegal si abuziv la poprirea nejustificata a conturilor, activitatea societatii fiind blocata;

- considera ca decizia de impunere din oficiu a fost emisa cu incalcarea art.107 din Codul de procedura fiscala, ceea ce in speta conduce la anularea actului administrativ fiscal asa cum prevad dispozitiile art.49 alin.(3) din Codul de procedura fiscala, avand in vedere faptul ca a fost emisa fara instiintarea in prealabil de depasirea termenului legal de depunere si fara a lua in considerare ca societatea a depus declaratia, stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale de plata ar incalca principiul certitudinii impunerii din Codul fiscal;

- considera ca nu poate fi obligata la achitarea unei creante fiscale nedatorate, nejustificat de mare, stabilita in mod nelegal, societatea nefiind vinovata de neinregistrarea corecta a decontului de TVA aferent lunii ianuarie 2011.

In probatiune societatea prezinta decontul de taxa pe valoarea adaugata cu stampila aplicata din data de 22.02.2011, extrasul de cont pentru perioada 31.01.2011 – 28.02.2011 si cererea inregistrata la AS4FP sub nr.X/20.02.2017

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei si anularea in totalitate a deciziei de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2011 nr. D/20.10.2016 (D).

II. Prin Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2011, emisa sub nr.D/20.10.2016 (D), organele fiscale din cadrul Administratiei Sector 4 a Finantelor Publice, au stabilit in sarcina X S.R.L., taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatariile organelor fiscale, motivatiile societatii si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care T.V.A. stabilita din oficiu prin Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2011 nr.D/20.10.2016 a fost revizuita de organul fiscal prin Decizia de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 1/2011, emisa in baza referatului nr.R/28.04.2017.

In fapt, Administratia Sector 4 a Finantelor Publice a emis decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2011 nr. D/20.10.2016 (D) prin care a stabilit in sarcina societatii X taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei, intrucat aceasta nu figura cu declaratia D300/01.2011 depusa, in programul DECIMP.

Prin contestatia formulata societatea anexeaza decontul de TVA D300, inregistrat la Administratia Sector 4 a Finantelor Publice sub nr.Z/22.02.2011, soldul

de TVA de plata la sfarsitul perioadei de raportare 01/2011 fiind de S1 lei, ce a fost achitat la data de 22.02.2011 prin transfer bancar, conform extrasului de cont anexat in sustinerea contestatiei.

Prin adresa inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.X/03.05.2017, Administratia Sector 4 a Finantelor Publice a transmis in completarea dosarului contestatiei, decizia de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 1/2011 nr.D/20.10.2016, emisa in baza referatului nr.R/28.04.2017, anuland astfel debitul stabilit initial prin decizia de impunere din oficiu in suma totala de S lei.

Fata de cele mai sus mentionate rezulta ca organul fiscal a raspuns problemelor ridicate de societatea X S.R.L., anuland suma stabilita initial prin emiterea deciziei de impunere din oficiu nr.D/20.10.2016, emisa in baza referatului nr.R/28.04.2017.

In drept, conform art.268 „Posibilitatea de contestare” din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

„Art.268 – (1) împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

De asemenea, potrivit art.269 alin.(2) din actul normativ sus-mentionat „Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

Potrivit art.276 din Codul de procedura fiscala, prevede:

„Art.276 – (1) în soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

In speta, sunt aplicabile si Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, care la pct. 11.1. prevad:

“Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si a precizarilor organului fiscal din referatul cauzei si din completarile la referatul cauzei, rezulta urmatoarele:

- in informatiile existente in baza de date a organului fiscal, contribuabila X, figureaza cu perioada fiscala lunara;
- in vederea clarificarii situatiei, societatea a fost instiintata prin notificarea nr.X/09.03.2011, confirmarea de primire in data de 14.03.2011, cu privire la nedepunerea decontului de TVA aferent lunii ianuarie 2011;
- organul fiscal a procedat la emiterea Deciziei de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2011 nr.D/20.10.2016 (D), prin care s-a stabilit TVA in suma de S lei;
- in sustinerea contestatiei societatea anexeaza decontul de TVA D300 aferent lunii ianuarie 2011, inregistrat la registratura organului fiscal sub nr.Z/22.02.2011, prin care a declarat un sold de TVA de plata in suma de S1 lei, ce a fost achitat la data de 22.02.2011 prin transfer bancar, conform extrasului de cont anexat in sustinerea contestatiei;
- prin adresa inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.X/03.05.2017, Administratia Sector 4 a Finantelor Publice a transmis in completarea dosarului contestatiei, decizia de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 1/2011 nr.D/20.10.2016, emisa in baza referatului nr.R/28.04.2017, prin care s-a anulat debitul stabilit initial prin decizia de impunere din oficiu in suma totala de S lei;
- din analiza fisei sintetice, editata la data de 02.05.2017, rezulta ca debitul stabilit prin decizia contestata a fost anulat prin emiterea deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 1/2011 nr.D/20.10.2016, emisa in baza referatului nr.R/28.04.2017.

Tinand seama ca Decizia de impunere din oficiu nr.D/20.10.2016 pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2011, prin care s-a stabilit TVA in suma de S lei si care face obiectul contestatiei a fost anulata integral prin emiterea Deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 1/2011 nr. D/20.10.2016, emisa in baza referatului nr.R/28.04.2017, contestatia societatii urmeaza a se respinge ca fiind ramasa fara obiect.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 268, art. 269, art. 272, art.276 si art.279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, pct.11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015, se:

DECIDE:

Respingerea ca fiind ramasa fara obiect a contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** in ceea ce priveste debitul in suma de **S lei reprezentand T.V.A.** stabilita prin Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2011 nr.D/20.10.2016, emisa de Administratia Sector 4 a Finantelor Publice, intrucat acesta a fost anulat prin Decizia de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 1/2011 nr. D/20.10.2016, emisa in baza referatului nr.R/28.04.2017.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.